

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG, EURATOM) nr 2988/95

av den 18 december 1995

om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 235 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 203 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Europeiska gemenskapernas allmänna budget, som finansieras med hjälp av gemenskapernas egna medel, administreras av kommissionen inom ramen för de beviljade anslagen och i enlighet med principen om god finansiell förvaltning. För att fullgöra denna uppgift har kommissionen ett nära samarbete med medlemsstaterna.

Mer än hälften av gemenskapernas utgifter utbetalas till mottagarna genom förmedling av medlemsstaterna.

Reglerna för denna decentraliserade förvaltning och för kontrollsystemen är föremål för detaljerade bestämmelser som är olika beroende på vilket slags gemenskapspolitik det gäller. Det är emellertid viktigt att inom alla områden bekämpa handlingar som kan skada gemenskapernas finansiella intressen.

För att kampen mot bedrägeri som riktar sig mot gemenskapernas finansiella intressen skall bli mer effektiv är det nödvändigt att införa en gemensam rättslig ram inom alla de områden som omfattas av gemenskapspolitiken.

De oegentligheter och de administrativa åtgärder och sanktioner som har samband med oegentligheterna anges i föreskrifter för olika sektorer i enlighet med denna förordning.

Oegentligheter inbegriper bedrägeri så som detta definieras i konventionen rörande skyddet av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

Administrativa gemenskapssanktioner måste säkerställa ett adekvat skydd av dessa intressen. Det är nödvändigt att ange allmänna regler som är tillämpliga på dessa sanktioner.

I gemenskapsrätten har införts administrativa sanktioner för gemenskapen inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken. Sådana sanktioner måste införas också på andra områden.

De åtgärder och sanktioner som har antagits inom ramen för förverkligandet av målen för den gemensamma jordbrukspolitiken ingår som en nödvändig del i bidragssystemen. De har ett mål i sig själva, vilket inte påverkar rätten för medlemsstaternas behöriga myndigheter att på det straffrättsliga området själva bedöma de berörda ekonomiska aktörernas beteende. Effektiviteten måste säkerställas genom att gemenskapsreglerna får omedelbar effekt och genom att samtliga gemenskapsåtgärder tillämpas fullt ut, när antagandet av förebyggande åtgärder inte har lett till att detta mål har kunnat uppnås.

I enlighet med det allmänna kravet på rimlighet och med proportionalitetsprincipen, samt mot bakgrund av principen *ne bis in idem*, finns det anledning att, med hänsyn till gemenskapens regelverk och de bestämmelser som anges i de särskilda gemenskapsregler som redan finns när denna förordning träder i kraft, fastställa lämpliga bestämmelser för att undvika en kumulation av gemenskapssanktioner av ekonomisk art och nationella straffrättsliga sanktioner som åläggs samma person för samma förhållanden.

⁽¹⁾ EGT nr C 216, 6.8.1994, s. 11.

⁽²⁾ EGT nr C 18, 23.1.1995, s. 154 och yttrande avgivet den 30 november 1995 (ännu ej offentliggjort i EGT).

Ett straffrättsligt förfarande kan, såvitt avser tillämpningen av denna förordning, anses vara slutfört om den behöriga nationella myndigheten och den berörde har ingått förlikning.

Denna förordning tillämpas utan att det hindrar tillämpningen av medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning.

Gemenskapsrätten ålägger kommissionen och medlemsstaterna att kontrollera att gemenskapernas budgetmedel används på avsett sätt. Det är lämpligt att fastställa gemensamma regler, vilkas tillämpning kan komplettera de nuvarande reglerna.

I fördragen saknas regler om de särskilda befogenheter som behövs för att anta materiella bestämmelser med horisontell räckvidd rörande kontroll och rörande åtgärder och sanktioner i syfte att säkerställa skyddet av gemenskapernas finansiella intressen. Det finns därför anledning att återropa artikel 235 i Romfördraget och artikel 203 i Euratomfördraget.

Kompletterande allmänna bestämmelser om kontroller på platsen kommer att antas senare.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

Allmänna principer

Artikel 1

1. För att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen antas härmed allmänna regler om enhetliga kontroller och om administrativa åtgärder och sanktioner rörande oegentligheter i förhållande till gemenskapsrätten.

2. Med oegentligheter avses varje överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för gemenskapernas allmänna budget eller budgetar som de förvaltar, antingen genom en otillbörlig utgift eller genom minskning eller bortfall av inkomster som kommer från de egna medel som upp bärs direkt för gemenskapernas räkning.

Artikel 2

1. Kontroller, administrativa åtgärder och sanktioner skall införas i den mån som de är nödvändiga för att säkerställa en riktig tillämpning af gemenskapsrätten. De

skall vara effektiva, proportionella och avskräckande, så att de säkerställer ett adekvat skydd för gemenskapens finansiella intressen.

2. Administrativa sanktioner får endast beslutas om de har införts genom en gemenskapsrättsakt som föregår oegentligheten. Om förändringar senare görs i de bestämmelser om administrativa sanktioner som finns i en gemenskapsrättsakt, skall de bestämmelser som är minst ingripande tillämpas retroaktivt.

3. Gemenskapsrättens bestämmelser avgör arten och räckvidden av de administrativa åtgärder och sanktioner som behövs för en riktig tillämpning av de regler som avses och beror på oegentlighetens art och allvar, den beviljade förmånen eller den uppnådda fördelen och graden av ansvar.

4. Med förbehåll för den tillämpliga gemenskapsrätten regleras förfarandena för tillämpning av gemenskapskontroller, åtgärder och sanktioner i medlemsstaternas lagstiftning.

Artikel 3

1. Preskriptionstiden för att vidta åtgärder är frys från det att den oegentlighet som avses i artikel 1.1 begicks. Kortare preskriptionstider, dock inte under tre år, kan emellertid föreskrivas i de regler som gäller för vissa sektorer.

För kontinuerliga eller upprepade oegentligheter löper preskriptionstiden från den dag då oegentligheten upphörde. För fleråriga program sträcker sig preskriptionstiden åtminstone fram till programmets definitiva avslutning.

Preskriptionstiden avbryts av varje åtgärd som den behöriga myndigheten underrättar den berörda personen om och som har still syfte att utreda eller beivra oegentligheten. Preskriptionstiden börjar åter löpa efter varje åtgärd som innebär avbrott.

Preskriptionen inträder emellertid senast den dag då en tid som motsvarar den dubbla preskriptionstiden löper ut utan att den behöriga myndigheten beslutat om någon sanktion, utom i de fall då det administrativa förfarandet inställts i enlighet med artikel 6.1.

2. Fristen för verkställighet av det beslut varigenom den administrativa sanktionen utfärdas är tre år. Fristen löper från den dag då beslutet vinner laga kraft.

Preskriptionsavbrott och avbrott i verkställighet regleras i nationell lag.

3. Medlemsstaterna har möjlighet att tillämpa en längre frist än den som anges i punkt 1 respektive punkt 2.

AVDELNING II

Administrativa åtgärder och sanktioner

Artikel 4

1. Varje oegentlighet medför som en allmän regel att den förmån som erhållits på ett otillbörligt sätt dras in

— genom förpliktelse att betala tillbaka utestående belopp eller de belopp som uppburits på ett otillbörligt sätt,

— genom förlust, helt eller delvis, av den garanti som ställts som säkerhet för en begäran om en förmån som beviljats eller när ett förskott mottagits.

2. Tillämpningen av de åtgärder som anges i punkt 1 skall begränsas till indragning av den förmån som erhållits samt, om så föreskrivs, ränta som kan beräknas på en fast räntesats.

3. Beroende på omständigheterna skall handlingar leda till att en förmån inte beviljas eller till att den dras in om handlingarna bevisligen har till syfte att leda till att någon får en förmån som strider mot målen i den gemenskapslagstiftning som är tillämplig i det enskilda fallet därför att de villkor som krävs för att få förmånen har konstruerats.

4. De åtgärder som anges i denna artikel skall inte anses som sanktioner.

Artikel 5

1. De oegentligheter som begås uppsåtligen eller som orsakas av oaktsamhet kan medföra följande administrativa sanktioner:

a) betalning av administrativa böter,

b) betalning av ett belopp som överstiger de summor som otillbörligen mottagits eller som inte betalas samt, i förekommande fall, ränta. Detta ytterligare belopp skall bestämmas med ett procenttal som skall fastställas genom särskilda regler och får inte överskrida den nivå som är absolut nödvändig för att ge beloppet en avskräckande effekt,

c) förlust, helt eller delvis, av en förmån som beviljats genom tillämpning av gemenskapsregler, även om aktören endast delvis dragit fördel av denna förmån,

d) utestängning från eller indragning av förmånen under en period efter den då oegentligheten begicks,

e) tillfällig indragning av ett sådant godkännande eller erkännande som krävs för deltagande i gemenskapens stödprogram,

f) förlust av en säkerhet eller en borgen som ställts enligt villkoren i regler eller återställande av den summa som motsvarar en otillbörligen släppt säkerhet,

g) andra sanktioner av enbart ekonomisk karaktär, av motsvarande slag och omfattning, om vilka stadgas i de regler för olika sektorer som rådet antagit beroende på den berörda sektorns särskilda behov och i överensstämmelse med de verkställighetsbefogenheter som rådet givit kommissionen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i de regler för olika sektorer som redan finns då denna förordning träder i kraft, kan andra oegentligheter endast ge upphov till sådana sanktioner som inte kan jämföras med en sådan sanktion av straffrättslig art som anges i punkt 1, i den mån sådana sanktioner är oumbärliga för att reglerna skall kunna tillämpas på ett riktigt sätt.

Artikel 6

1. Med förbehåll för de administrativa gemenskapsåtgärder och gemenskapssanktioner, som har vidtagits på grundval av regler inom olika sektorer och som redan finns när denna förordning träder i kraft, kan åläggande av ekonomiska sanktioner som administrativa böter avbrytas genom beslut av den behöriga myndigheten, om ett straffrättsligt förfarande inletts mot personen i fråga med avseende på samma förhållanden. Avbrott i det administrativa förfarandet medför att den preskriptionstid som anges i artikel 3 tillfälligt upphör att löpa.

2. Om det straffrättsliga förfarandet inte fullföljs, skall det administrativa förfarande som har avbrutits återupptas.

3. När det straffrättsliga förfarandet har slutförts skall det administrativa förfarande som har avbrutits återupptas, i den mån detta inte strider mot allmänna rättsgrundsatser.

4. När det administrativa förfarandet återupptas, skall den administrativa myndigheten se till att den sanktion som tillämpas minst motsvarar den som anges i gemenskapsföreskrifterna varvid myndigheten kan ta hänsyn till alla de sanktioner som en domstol kan ha ålagt samma person för samma förhållanden.

5. Punkterna 1-4 skall inte tillämpas på ekonomiska sanktioner som utgör en nödvändig del av de ekonomiska bidragssystemen och som kan tillämpas oberoende av eventuella straffsanktioner om och i den mån den inte är att jämföras med sådana sanktioner.

Artikel 7

Administrativa gemenskapsåtgärder och sanktioner får tillämpas mot sådana ekonomiska aktörer som avses i artikel 1, dvs. fysiska eller juridiska personer, liksom andra enheter som enligt nationell lag har rättskapacitet, och som har begått oegentligheten. De kan också tillämpas mot personer som har deltagit i genomförandet av oegentligheten, samt mot dem som är skyldiga att stå till svars för oegentligheten eller förhindra att den begås.

AVDELNING III

Kontroller

Artikel 8

1. Medlemsstaterna skall i enlighet med bestämmelserna i nationella lagar och andra författningar vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att sådana transaktioner som involverar gemenskapernas finansiella intressen följer reglerna och verkligen äger rum.

2. Kontrollåtgärderna skall vara anpassade till varje sektors särdrag och vara proportionella i förhållande till de eftersträvade målen. De skall anpassas med hänsyn till den administrativa praxis och de administrativa strukturer som finns i medlemsstaterna och skall bestämmas så att de inte leder till orimligt stora ekonomiska svårigheter och administrativa kostnader.

Arten och frekvensen av kontroller på platsen som skall utföras av medlemsstaterna, och de sätt som kontrollerna utförs på skall vid behov fastställas genom regler för olika sektorer, för att säkerställa att reglerna tillämpas på ett likformigt och effektivt sätt, särskilt när det gäller att förebygga och upptäcka oegentligheter.

3. Reglerna för olika sektorer skall innehålla de bestämmelser som behövs för att säkerställa likvärdig kontroll genom tillnärmning av förfarandena och kontrollmetoderna.

Artikel 9

1. Utan att de påverkar tillämpningen av de kontroller som utförs av medlemsstaterna i enlighet med bestämmelser i nationella lagar och andra författningar och utan

att det påverkar tillämpningen av de kontroller som utförs av gemenskapsinstitutionerna i enlighet med Romfördragets bestämmelser, särskilt artikel 188c i detta, skall kommissionen se till att kontroll på dess ansvar görs av

- a) huruvida administrativ praxis överensstämmer med gemenskapsreglerna,
- b) huruvida nödvändiga verifikationer finns och om dessa överensstämmer med de gemenskapsinkomster och gemenskapsutgifter som avses i artikel 1,
- c) under vilka förhållanden dessa finansiella transaktioner genomförs och kontrolleras.

2. Dessutom kan kommissionen utföra kontroll på platsen enligt de villkor som anges i reglerna för varje sektor.

Innan denna kontroll utförs i enlighet med gällande regler skall kommissionen underrätta den berörda medlemsstaten så att allt nödvändigt bistånd kan erhållas.

Artikel 10

Ytterligare allmänna bestämmelser om kontroll på platsen kommer att antas senare i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 235 i Romfördraget och i artikel 203 i Euratomfördraget.

Artikel 11

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 december 1995.

På rådets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande